

תת"ע 4564/09/18 - מדינת ישראל נגד אשר תורג'מן

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 4564-09-18 מדינת ישראל נ' תורג'מן

תת"ע 4639-09-18 מדינת ישראל נ' תורג'מן

בפני כבוד השופט נайл מהנה

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אשר תורג'מן

הנאשם

הכרעת דין

הנאשם שלפני קיבל שתי הודעות תשלום קנס, שתיהן מאותו מקום, מאותו יום ובאותה שעה, שני שוטרים שונים: האחד בגין עבירה של העמדת רכב באופן שיש בו משומם הפרעה לתנועה בנגד לתקנה 71(1) לתקנות התעבורה, והשני בגין עבירה של אי ציות לתמרור 432 בכך שהחינה את רכבו במקום אסור בנגד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה.

מדובר בהנג מונית אשר במועד הנ"ל העמיד את רכבו ליד שער האשפות בירושלים במפרץ חניה בו מותרת העלאה והורדת נוסעים בלבד.

תחילתו של האירוע היה בכך שהשוטר אמר טנוס (להלן: "השוטר הראשון") ניגש לנאשם באותו מקום ולאחר שנמסרו לו רשיונותיו הוא חזר לביתן השמירה אשר מוצב בכניסה למתחם הכותל, שם החל לרשום לנאשם דוח בגין עבירה של אי ציות לתמרור 432, בכך שעל פי הטענה הוא החינה את המונית הנ"ל במקום בו מוצב תמרור האוסר חניה מלבד העלאת והורדת נוסעים. במהלך רישום הדוח' בעוד הנאשם ממתין לסיום רישום הדוח', הגיע שוטר אחר רכב על קטנו, אוור דורי (להלן: "השוטר השני"), אשר הבחן ברכב הנאשם עומד במקום והחל לרשום דוח בגין עבירה של הפרעה לתנועה.

אין מחלוקת כי השוטר השני לא ידע מלכתחילה כי הנאשם נמצא במשמורת של השוטר הראשון. אולם מאוחר יותר

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

כאשר הנאשם פנה לשוטר הראשון על מנת שיגש לשוטר השני וידעו לו כי הוא נמצא בטיפולו על מנת שייחד מרישום הדוח, טען השוטר דרורי כי הוא כבר החל ברישום הדוח וכי לא ניתן לטענתו לבטלו.

כך למעשה קיבל הנאשם לידיו באותו מקום באותו יום ובאותה שעה שני דוחות שונים שוטרים שונים בגין שתי עבירות שונות.

ה הנאשם ביקש להישפט על שני הדוחות, ובמועד שנקבע לדין כפר במוחס לו בכל אחד מהדוחות, ומאחר שמדובר בפרשיה אחת בגין ארוע אחד, הסכמתי לאחד את הדיון בשני התיקים והתיק נקבע לשם עת הראיות לפני.

במועד ההוכחות העידו מטעם המאשימה שני השוטרים הנ"ל והגשו ע"י כל אחד מהם הדוח שנערך על ידו (ת/1) ו-(ת/2).

במהלך עדותו בפני השוטר טנוו על הנسبות המתוארות בדיון הראשון. הוא לא זכר את האروع לפרטיו פרטיים אולם טענת הנאשם כי הוא עמד במקום לאחר שהוריד תיירם שהטייע במנונית לא נסתירה.

טענת הנאשם כי בעת שעסוק בהורדת מזווודותיהם של הנוסעים קיבל הזמן מאפליקציית גט טksi, אשר פרטיה הוצגו לפניו, גם היא לא נסתירה. השוטר טנוו גם אישר כי באותו רגע ובעת שעסוק ברישום הדוח לנאם הבחן בשוטר השני ואף ניגש אליו והתריע בפניו כי הנאשם היה בטיפולו במהלך רישום דוח.

זאת ועוד, טענת הנאשם כי בעת שעמד לזמן קצר על מנת להוריד נוסעים הרכב היה מונע, גם היא לא נסתירה ע"י שוטר זה.

ה הנאשם הציג תמונות שצולמו בזמן האروع לפיהם רואים בבירור כי רכבו עמד בפרק החניה, לא היווה הפרעה לתנועה ואף בקצת התמונה רואים את הנוסעים שהזמיןו את הנסיעה, אשר לטענתו, ירדו מהמנונית לאור הזמן הממושך שנלקחת לצורך רישום הדוח.

עוד הציג הנאשם את רצף ההזדמנות שהיה לו באותו עת מאפליקציית גט טksi, לפיהם לא מן הנמנע שהוא אכן היה במהלך העלאה או הורדתה של נוסעים ולא חנה במקום.

בנסיבות אלה, הנאשם הצליח לעורר ספק ביחס לביצוע העבירה המוחסת לו בדיון הראשון. שכן עמידתו במקום הייתה לצורך העלאה או הורדתה של נוסעים לפרקי זמן קצר ולא כפי שטען כי לכוארה הוא החינה את הרכב מקום בו מוצב תמרור 432 האוסר חניה מלבד העלאה או הורדתה של נוסעים.

בנסיבות אלה אני מזכה את הנאשם מחמת הספק מהعبارة המוחסת לו בדיון הראשון קרי חניה במקום אסור.

לענין הדוח השני, הרי ברור כי לא היה מקום ליחס לנאש את העבירה המצוינת בדוח, קרי: הפרעה לתנועה, וזאת מהסיבה שטעוכב ע"י השוטר הראשון לצורך מתן דוח, הרי הוא הפך נשלט בידי של שוטר ובশמרתו. על כן אין לראות בעמדתו במקום כעמידה שיש בה משום הפרעה לתנועה אחריו וזה הייתה בהחלט מאורו שוטר שטיפל בו.

השוטר דרורי אישר בחקירהו לפני כי הגיע למקום עם האופנוע המשטרתי, ומשarraה כי המונית עומדת במקום ומהויה לטענתו הפרעה לתנועה החל לרשותו את הדוח שהינו דוח מסווג "הבדיקה", קרי דוח שנייתן לרכב עומד אשר המחזק בו אינו נמצא בקרבתו. השוטר דרורי נשאל האם התנהגוותו הינה משתנה אליו ידע כי הנאשם היה בטיפולו של שוטר אחר והוא ציין כי אם אכן היה יודע כי הנאשם מעוכב ע"י שוטר אחר, הוא לא היה רושם לו את הדוח האמור.

בנסיבות אלה, אני מזכה את הנאשם גם מהעבירה המיוחסת לו בדוח השני, קרי הפרעה לתנועה.

כללו של דבר, הנאשם הצליח לעורר ספק ביחס למiosis לו בכתב האישום הראשון ואני מזכה אותו מעבירה זו מחמת הספק. ואילו לגבי העבירה השנייה המיוחסת לנאש בכתב האישום השני, אני מזכה את הנאשם זיכוי מוחלט.

ניתנה היום, ה' אדר א' תשע"ט, 10 פברואר 2019, במעמד הצדדים